

יוחנן, ועדיין לא כל יופיו.

ומקשינן: איני והלא רבי יוחנן כלל לא היה אדם יפה?

והאמר מר: שופריה דרב כהנא, מעין שופריה דרבי אבהו.

שופריה דרבי אבהו, מעין שופריה דיעקב אבינו.

שופריה דיעקב אבינו, מעין שופריה דאדם הראשון.

ואילו רבי יוחנן לא קא חשיב ליה, רבי יוחנן לא נמנה כלל ביניהם. ומשמע שלא היה יפה.

ומשנינן: שאני רבי יוחנן, דהדרת פנים לא הויא ליה. לא היה לו זקן. ולכן לא נמנה ביניהם. אבל לעולם הוא היה אדם יפה.

רבי יוחנן, הוה אזיל ויתייב אשערי טבילה. היה רגיל לשבת בשער בית הטבילה של הנשים.

אמר: כי סלקן כשיעלו בנות ישראל מטבילת מצוה, לפגעו בי, יפגשו אותי, ויסתכלו ביופיי, כי היכי דלהו להו, כדי

שיולידו בני שפירי כוותי, בנים יפים כמותי, (19) גמירי אורייתא כוותי, בנים לומדי תורה כמותי. (20)

אמרו ליה רבנן: לא מפתפי מר מעינא בישא? וכי אינך חושש מעין הרע? (21)

אמר להו: אנא מזרעא דיוסף קאתינא, אני מזרעו של יוסף, דלא שלטא ביה עינא בישא שלא שולטת בהם עין הרע.

דכתיב בברכת יעקב אבינו בספר בראשית [מט כב] "בן פורת יוסף, בן פורת עלי עין".

ואמר רבי אבהו: אל תקרי "עלי עין" אלא "עולי עין", שהם עולים למעלה מהעין, שהעין למטה, והם למעלה, והיא אינה יכולה לשלוט בהם.

רבי יוסי בר חנינא אמר: מהכא, מכאן אנו למדים שזרעו של יוסף לא שולטת בהם עין הרע, ממה שנאמר בברכת יעקב אבינו לאפרים ומנשה [שם מח טז] "וידגו לרוב בקרב הארץ", ודרשינן: מה דגים שבים, מים מכסים אותם ואין העין שולטת בהן, אף זרעו של יוסף, אין העין שולטת בהן.

יומא חד, הוה קא סחי רבי יוחנן בירדנא. יום אחד היה רבי יוחנן רוחץ בנהר הירדן.

ישראל להוליד בנים זכרים יפים וחכמים יזכה שיהיו לו בנים זכרים של קיימא אחר שמתו לו עשרה בנים כמבואר במסכת ברכות [ה ב]. גם כדי שיהיו הנולדים נחשבים בניו. בן יהודע.

21. מה שלא אמרו לו למה אינו מפחד מהיצר הרע לפי שגבות עיניו היו ארוכות ומכסות על עיניו כמבואר במסכת בבא קמא [קז א] עץ יוסף.

והגמרא מביאה זאת אגב מה שנאמר קודם שרבי יוחנן היה משונה מכולם בדבר אחד, לכן הזכירה גם שהיה משונה ביופיו. תוס' ד"ה אמר.

19. ביאורו כענין המקלות של יעקב אבינו. לפי שהטבע מוליד לפי הציור בדמיונם בעת ההריון. ורבי יוחנן לשיטתו במסכת נדה [לא ב] שאין אשה מתעברת אלא סמוך לטבילתה. מהרש"א.

20. עשה כן כדי שבזכות זה שהוא גורם לבנות